

Justitsministeriet

Civil- og Politiafdelingen

Kontor: Civilkontoret
Sagsnr.: 2005-151-0050
Dok.: HLF40853

Besvarelse af spørgsmål nr. 50 af 28. oktober 2005 (alm. del) fra Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri.

Spørgsmål:

”Vil ministeren i forlængelse af besvarelsen af samrådsspørgsmål J den 27. oktober 2005 oplyse, om ansvarsfordelingen mellem chauffør og transportør ved en overtrædelse af dyrevelfærdsreglerne i forbindelse med transport af levende dyr?”

Svar:

Reglerne om transport af dyr findes i bekendtgørelse nr. 201 af 16. april 1993 om beskyttelse af dyr under transport med senere ændringer (1993-bekendtgørelsen) og bekendtgørelse nr. 208 af 17. juni 1964 om dyr under transport med senere ændringer (1964-bekendtgørelsen). Overtrædelse af bekendtgørelserne straffes med bøde eller fængsel indtil fire måneder, jf. § 46 i 1993-bekendtgørelsen og § 24 b i 1964-bekendtgørelsen.

Desuden giver dyreværnslovens § 28 mulighed for at straffe den, der behandler dyr uforsvarligt med op til 1 års fængsel. Har forholdet karakter af mishandling er straffen ligeledes fængsel i op til 1 år, i gentagelsestilfælde op til 2 års fængsel. Dyreværnslovens § 29 giver endvidere domstolene mulighed for at frakende den, der ved dom findes skyldig i mishandling eller grovere uforsvarlig behandling af dyr, retten til at eje, bruge, passe, slagte eller i det hele taget beskæftige sig med dyr. Frakendelsen kan gælde for et ved dommen nærmere fastsat tidsrum eller for bestandig.

Der findes hverken i dyreværnsloven eller i transportbekendtgørelserne udtrykkelige regler om den strafferetlige ansvarsfordeling imellem chaufføren og transportøren (vognmanden) i sager om overtrædelse af reglerne om transport af dyr. Spørgsmålet om ansvarsfordelingen afgøres derfor af domstolene efter den almindelige regel om strafbar medvirken i straffelovens § 23 og i øvrigt efter en samlet vurdering af de konkrete omstændigheder i den enkelte sag.

Efter straffelovens § 23, der i medfør af straffelovens § 2 også gælder for overtrædelser af særlovgivningen, herunder reglerne om transport af dyr, omfatter den for en lovovertrædelse givne straffebestemmelse således alle, der ”ved tilskyndelse, råd eller dåd har medvirket til gerningen”.

Dette indebærer, at der – for så vidt angår det strafferetlige ansvar – ikke sondres imellem ”hovedmanden” og den ”medvirkende”.

Spørgsmålet om ansvar for overtrædelse af reglerne om transport af dyr blev behandlet i forbindelse med ændringen af dyreværnsloven i 2003. Det fremgår af afsnit 2.3.4. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget (lovforslag nr. L 154 af 29. januar 2003) bl.a., at:

”..overtrædelse af reglerne om transport af dyr ofte må antages at være forbundet med en besparelse for lovovertræderen. Dette gælder f.eks. i de tilfælde, hvor en vognmand eller chauffør er ansvarlig for at laste flere dyr end tilladt, og hvor transportøren herved sparer udgifter til yderligere en transport. Også transport af dyr, der er uegnede til transport, kan efter omstændighederne indebære en økonomisk fordel for leverandøren.”

Endvidere fremgår følgende af afsnit 2.3.5. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget:

”Endvidere bemærkes, at der selvsagt også fremover vil kunne differentieres i bødemålingen mellem de forskellige implicerede personer, bl.a. på baggrund af en vurdering af, hvem der er ”hovedmanden”, og hvem en opnået eller tilsigtet fortjeneste ville tilfalde. I transportsager vil der f.eks. kunne være grundlag for at sondre mellem leverandører, chauffører og vognmænd m.v.”

Rigsadvokaten afgav i januar 2005 en redegørelse for bøderne for overtrædelse af dyreværnsloven efter lovændringen i 2003, hvor bødeniveauet blev skærpet. Om ansvarsfordelingen mellem chauffører og vognmænd anføres følgende i redegørelsen:

”I sager om transport af dyr kan der opstå spørgsmål om valg af ansvarssubjekt, idet der kan være grundlag for at gøre strafansvar gældende både mod en ansat chauffør, dennes arbejdsgiver/vognmand og/eller den person (typisk en landmand), der f.eks. har ladet et dyr, der er uegnet hertil, transportere.

I praksis er der hidtil rejst tiltale både mod den chauffør, der har udført transporten, og mod arbejdsgiveren/vognmanden og leverandør, hvis det kan godtgøres, at disse har været medvirkende til overtrædelsen eller har begået selvstændige overtrædelser, eller hvis der er grundlag for strafansvar for arbejdsgiveren/vognmanden eller for leverandøren efter reglerne om strafansvar for juridiske personer.

Det forudsættes også i bemærkningerne til ændringsloven, at både chauffør, arbejdsgiver/vognmand og leverandør kan straffes i transportsager.”